

איכתבים לציפי

ירושלמי (מיל.)

סבור, משום מה, שמכתבו לא יגיע אל דפי מדורי. או דווקא. "לילה. יום שיש אחרי חצות. עוד ערב שיש בינוני עם נערה בינונית וכלי הרבה נשמה ותוכן. שיעבור. כמו מסטיק. בא לי כל לפרוק את המועקה. מעין

מוח מבריק, מקורי ובעל אופקים רחבים. לב חם, פתוח, כנה ומסוגל להעניק. מיבנה נפשי חזק, יציב, סבלני ושלי. "אני בטוחה שאת מסכימה איתי ש- אחד כזה שגם פנוי וגם רוצה - לא קיים. אלא בחלומי. אבל מאחר שתמיד יש פער בין התלומות והמציאות יש תמיד גם מקום לפשרות. בכל אופן, כל עוד חיים, עוד לא אבדה תיקותנו."

מיכתב פרס

מיכתב שכל הנחמדים ימותו עליו

יש לה חברה, (9/87). אלמנת-מילחמה. היא כותבת את המיכתב הזה בהסת' כמתה. החברה, שלא העיזה לכתבו בעצמה, הבטיחה לענות למיכתבים, במידה ויהיו כאלה. היא, החברה, "נאה מאוד, 170 ס"מ, סטודנטית באוניברסיטה, אם לשניים (2, 4) + תחול סיאמי, מתה על 200 ארץ 200, אוכל סיני, ים, סינמטק, ובחורים גבוהים גבוהים. "תוכניתה לעתיד היא בית במושב + דשא + כלב ועוד הרבה הרבה ילדים. חסר רק זה שיעזור לה לעבור דירה במיסגרת, מן העיר אל הכפר". היא, החברה שכתבה בשמה, מבקשת ממני לסגן את המיכתב כדי שכל הנחמדים ימותו עלי. היא טוענת שבסיגנון לא היה לה אף פעם, טוב מאוד. אבל היא מתה שהקטנה תתחתן. חבל שלא יוצא לי להיפגש עם המורה שלה לסיגנון. הייתי אומרת לה כמה דברים בקשר לציונים שנתנה לה. אצלי היא מקבלת על המקום "מציין". ולהראות שאני רצינית - אני מעניקה פרס כמול, לה ולחברתה.

השראה עצובה של רגע, שיחרור. סתם רחשיילב ומישאלות. "כרע אני בחיפושים. זה מכבר חזרתי מספור ארוך ומרתק בעולם (אינני עשיר). היה אינטנסיבי, צפוף, מרגש ומאלף. הי חשוב הוא כששהיגתי הביתה בא הולם. מיידבר שמה חברתי: זוחל, משעמם, שטחי וחדגוני עד מוות. בעיקר בתחום בנות-חווה. מצאתי את עצמי בודד כל כך (לא לבד - להבדיל). התחלתי לחפש אחת - רק אחת. שתעזור לי לחזור אל עצמי אל המציאות. התוצאה: שלל רב מאוד של איכות ירודה.

על עצמי: גרושה, 39/170, לא טיפוס קונבנציונאלי, מיקצוע חופשי, פחות או יותר התכונות שמנתי למעלה, והתשוב ביותר - מאגר בלתי נידלה וגם בלתי מנוצל של חום אנושי, יחס, הבנה וצורך פנימי עצום להעניק. האם יש משהו שמוכן לנצל את המאגר הזה? "ג.ב. אומרים שאני נראית טוב מכל הבחינות". רק שתבינו איך אני מתייחסת למיכתב כזה, אני מעניקה לה בזה פרס - חבילת תמרוקים מתוצרת חברת הדט - מחוץ למיסגרת מיכתבי-הפרס.

ההרבה עצובה של רגע, שיחרור. סתם רחשיילב ומישאלות. "כרע אני בחיפושים. זה מכבר חזרתי מספור ארוך ומרתק בעולם (אינני עשיר). היה אינטנסיבי, צפוף, מרגש ומאלף. הי חשוב הוא כששהיגתי הביתה בא הולם. מיידבר שמה חברתי: זוחל, משעמם, שטחי וחדגוני עד מוות. בעיקר בתחום בנות-חווה. מצאתי את עצמי בודד כל כך (לא לבד - להבדיל). התחלתי לחפש אחת - רק אחת. שתעזור לי לחזור אל עצמי אל המציאות. התוצאה: שלל רב מאוד של איכות ירודה.

באמת התפלאתי שאף אחד לא מוצא תמונות מתגלגלות ברחוב בזמן האחרון. בימיה של קודמתי, רותי עליה השלוש, זה היה מאורע של כל שבוע. תמונות של חתיכות היו מתגלגלות ברחוב כמו זבל, רחמנא ליצלן. המוצאים הישרים היו שול- חיס אותן אליה, כדי להשיב אבידות לבעליהן ואולי גם לחטוף עצם באותה הזדמנות. (10/87) הוא הראשון בדורי המחפש מסורת יהודית נאה זו. את ברכת השנה הטובה המצולמת הזאת הוא מצא בתחנה המרכזית בתל-אביב. הוא שמה, כמובן, על הברכה האנונימית שנפלה בחלקו, אבל היה מעוניין להכיר אישית את המשגרת. אם אין לה התנגדות, והיא רוצה גם את הברכה בחזרה, שתזכה את עצמה.

ההרבה עצובה של רגע, שיחרור. סתם רחשיילב ומישאלות. "כרע אני בחיפושים. זה מכבר חזרתי מספור ארוך ומרתק בעולם (אינני עשיר). היה אינטנסיבי, צפוף, מרגש ומאלף. הי חשוב הוא כששהיגתי הביתה בא הולם. מיידבר שמה חברתי: זוחל, משעמם, שטחי וחדגוני עד מוות. בעיקר בתחום בנות-חווה. מצאתי את עצמי בודד כל כך (לא לבד - להבדיל). התחלתי לחפש אחת - רק אחת. שתעזור לי לחזור אל עצמי אל המציאות. התוצאה: שלל רב מאוד של איכות ירודה.

באמת התפלאתי שאף אחד לא מוצא תמונות מתגלגלות ברחוב בזמן האחרון. בימיה של קודמתי, רותי עליה השלוש, זה היה מאורע של כל שבוע. תמונות של חתיכות היו מתגלגלות ברחוב כמו זבל, רחמנא ליצלן. המוצאים הישרים היו שול- חיס אותן אליה, כדי להשיב אבידות לבעליהן ואולי גם לחטוף עצם באותה הזדמנות. (10/87) הוא הראשון בדורי המחפש מסורת יהודית נאה זו. את ברכת השנה הטובה המצולמת הזאת הוא מצא בתחנה המרכזית בתל-אביב. הוא שמה, כמובן, על הברכה האנונימית שנפלה בחלקו, אבל היה מעוניין להכיר אישית את המשגרת. אם אין לה התנגדות, והיא רוצה גם את הברכה בחזרה, שתזכה את עצמה.

עוד אחד שמחפש הוא (8/87). גם כן כן 23 (גיל החיפושים?) אבל רק 174 ס"מ. יש לו עיניים כחולות ושיער בהיר, מקצוע מעניין ומרתק שמביא לו הרבה סיפוק, ואמביציות מקצועיות חזקות. הוא בנאלי להחריד: שונא שיגרה. מחפש בנרות מישהי שאפשר ליצור עמה יחסים יפים, כנים ומלאי אהבה. המישהי הזאת צריכה, כמובן, להיות גם יפת-תואר, גם נבונה, גם מעניינת, וגם בעלת-נפש רגישה ויפה עם הרבה אישיות. נדמה לו שמשוררת יכולה לענות על הדרישות האלה. הוא אוהב גם ירושלים. מוסיקה וטוילים מסור- געים, שיהיה לי בריא.

עצמי, בתכפר, על הטוב והרע שבזה. את ג' השנים האחרונות ביליתי באוני- ברסיטה (עד סוף תואר שני) וטעמתי מן העיר הגדולה. כיום אני שוב בגוף ילדותי וטוב לי פה. אז מי מצטרף?? חבל רק שהיא לא ציינה את הגיל ומיספר הנעליים. זה היה מונע קצת אי- הבנות מצד מי שהיה רוצה לשיר עמה: "אנחנו שנינו מאותו הכפר..."

ללכת בים נכנס לו ג'וק בראש ל- (5/87). הוא לא יודע איך, אבל למרות שמעולם לא עלה בדעתו לכתוב למדורי, בא לו פתאום וכתב. הוא חייל בן 21 העומד על סף חי- שיחרור. הוא מחפש לכן מישהי שיוכל לספר לה על כל מה שעבר עליו בתקופת השירות-הצבאי (בלי סדרות צבאיים, כי מובן). אם הוא לא עשה את זה עד עכשיו, זה נובע מהסיבות דלהלן: "ביישנות, מול רע, חוכמת-חיים".

מה שהוא רוצה בסך הכל זאת אחת מבינה, נבונה וקצת יפה. אם תמצא כזאת הוא מבטיח לה לטייל, ללכת בים (אולי כדאי שילמד לשחות קודם) וגם לשמוע מוסיקה יחידה.

מותר לו לבן-אדם לחלום קצת, ודווקא בימים גוראים אלה, משלה את עצמה (6/87). ומי שמעוניין להצטרף אליה ל- חלומותיה, מוזמן בזה. ובכן, גבר חלומתי מצטייר לי כך: נולד לפני 40 שנה ויותר, צמח לגובה מעל 173 ס"מ ובעל השכלה אקדמאית. אלה התכונות החיצוניות ועתה הפנים:

מציאת השבוע

באמת התפלאתי שאף אחד לא מוצא תמונות מתגלגלות ברחוב בזמן האחרון. בימיה של קודמתי, רותי עליה השלוש, זה היה מאורע של כל שבוע. תמונות של חתיכות היו מתגלגלות ברחוב כמו זבל, רחמנא ליצלן. המוצאים הישרים היו שול- חיס אותן אליה, כדי להשיב אבידות לבעליהן ואולי גם לחטוף עצם באותה הזדמנות. (10/87) הוא הראשון בדורי המחפש מסורת יהודית נאה זו. את ברכת השנה הטובה המצולמת הזאת הוא מצא בתחנה המרכזית בתל-אביב. הוא שמה, כמובן, על הברכה האנונימית שנפלה בחלקו, אבל היה מעוניין להכיר אישית את המשגרת. אם אין לה התנגדות, והיא רוצה גם את הברכה בחזרה, שתזכה את עצמה.

כמעט עוררדין

(1/87) חי כנראה עוד בתקופה שהדיר לו היה שווה 1.80 לירה, או יש לי חדר- שות בשבילך, חביבי: רותי שבקה חיים. ואם אתה מתעקש לשלוח מיכתבים לרותי במקום מיכתבים לציפי, טעית בכתובת. הוא בן 35 ו"כמעט" עוררדין, מה ש- עשוי להבטיח לך מיכתבים בנוסח "היות ש..." ו"מאחר ש...". לקראת קבלת-התואר הוא מעוניין להכיר ברצינות בחורה נאה ומשכילה. ומאחר שעורכדין, כידוע, לא סומכים כל כך על מילים, הוא רוצה קבלות, כלומר, תמונות. הוא מצטין שחי- לופי תצלומים ריאליים. "שיוחזרו מייד", הם התנאי הכרחי להתקשרות החווית עימו. הוא נראה כסידור מתאים, במיוחד אם יש לך בעיות מישפטיות בזמן הקרוב.

ספרית צמודה

רווקה בת 23, אך בגובה 176 ס"מ, היא (2/87) שהיא גם שחרחרת, "נאה" לפי הגדרתה ו"יפה" כפי שהיא מצטטת אהר- רים. היא עובדת בתל-אביב כספרית נשים וגברים, מה שמבטיח שאלה שיצאו איתה יראו לפחות ספרים. היא עדיין לא יודעת מה בדיוק תוכל לקבל באמצעות מדור זה. יידי, יידיים, או אולי אפילו חבר שבמשך הזמן ו"בעזר- רת אש" יעמוד עימה פעם מתחת לחו- סה. היא מנסה. אין לה בקשות מיוחדות, וזו כבר מעלה. אבל זה שירצה לכתוב לה צריך למדוד את עצמו קודם ולראות אם הוא מגיע כבר ל-180 ס"מ. יותר לא מויק. פחות לא באחשבון. אם אפשר שיהיה גם נבוץ. וביישן. אם זה לא נשמע מוגזם, אולי גם בעל הופעה נאה. בתחיי- לת מיכתבה אלי, היא תמהה אם היא הרי- לכת בדרך הנכונה. מקווה שלא תאכזבו אותה.

אחרון המשוררים

הוא לא צירף תווים למיכתבו. אבל (3/87) מבטיח שאפשר לזמום את מיכתבו על פי מנגינת שירה של נעמי שמר. ניסיתי את ירושלים של זהב וזה לא כל כך הלך. גם לטרדין ולכריש מחוף אל- עושה זה לא התאים כל כך. אז אם אתן מכירות עוד שירים של נעמי שמר, אולי תמצאו את המנגינה בעצמכן. זה הולך ככה: בראש-השנה בראש- השנה / לא פרח שושנה / אצלי בנשמה. / בראש-השנה בראש-השנה / גם עלמה חיונית / לא עגנה במלי / ועל זאת נישאה שירתי / עד מתי אשא בדי- דות...? בימות השנה, בימות השנה / פורחות העלמות / יסות הן כולן / ואם כן ומתי / תבוא האחת / שבגני היא החפוף / וב- נמלי תענו? / להי-להי-להי-לה... אחרון המשוררים הזה הוא רק 23, מה שמעיד שאם ישתלם וישקוד צפוי לו עתיד מבטיח. השיר הבא שלו יהיה אולי למנגינה של ניסים סרוסי. אין לו בקשות מיוחדות והוא מצטין רק שגם "בעלות מוזה" יכולות לנסות להתמודד עמו.

בת הכפר

"לכאורה יש לי הכל", כותבת לי (4/87). "יש לי בית - כימעט שלי. ואוטן - כימעט שלי, ומישרה מעניינת - לגמרי שלי. אלף ידידים ואף חבר אחד של ממש. אני חושבת שהייתי יכולה להגדיר את